

Milžiniškų pokyčių dešimtmetis

Darbo diena jau į pabaigą, dar kelios minutės ir lėksiu į oro uostą. Šį kartą išsiruošiau į Paryžių – vykstu susitikti su keliais studijų laikų draugais. Tradiciją kaskart pasimatyti vis kitoje šalyje puoselėjame jau visą dešimtmetį. Šįkart dešimtųjų pažinties metų proga vėl renkamės mieste, kuriame susitikome pirmąkart.

Viskas prasidėjo nuo to, kad 2004 m., kai buvau antro kurso studentė, dėstytoja užsiminė apie galimybę pagal mainų programą pusmetį studijuoti Paryžiuje. Paryžiuje! Nė nedrįsau svajoti, kad tokia laimė nusišypsos man. Tačiau paaiškėjo, kad iš viso kurso aš vienintelė buvau pasiryžusi krimsti ekonomikos mokslus prancūziškai. Netrukus jau kroviausi lagaminą ir nekantriai laukiau kelionės į tą, atrodė, nepaprastai tolimą miestą.

Paryžius įtraukė lyg sūkurys – tiek įspūdžių, spalvų, žmonių! Atvažiavusi iškart susipažinau su studentais iš kitų Europos universitetų. Mes, mainų programos dalyviai, gyvenome studentų bendrabutyje, todėl kartu praleisdavome daug laiko: ne tik paskaitose ar skaitykloje, bet ir klajodami po šį nepaprastą miestą. Stengėmės kuo geriau pažinti vieni kitus, susipažinti su kitų šalių tradicijomis, istorija. Taip mano gyvenamoji erdvė kasdien vis plėtėsi: pailgėdavo tai nauja gatvė ar miestu, kartais – rašytoju ar paveikslu. Ir taip tūkstančius kilometrų į šiaurę ar į pietus, iki pačių Europos pakraščių!

2004-ieji buvo išskirtiniai ne tik man. Tai buvo ir neeilinės Europos Sąjungos plėtros metai – prie Europos šalių šeimos prisijungė net dešimt naujų narių. Naujosios šalys daugeliui buvo lyg neatrastoji žemė. Gal todėl tekdavo išgirsti pačių netikėčiausių klausimų apie Lietuvą. Ne visi žinojo, kad Lietuvoje kalbame lietuvių kalba ir kad ši kalba yra viena archajiškiausių Europoje. Beveik niekas nebuvo girdėjęs apie Lietuvos didžiuosius kunigaikščius ir jų žygius iki Juodosios jūros. Tiesa, studentai iš krepšiniui neabejingų šalių, kaip antai Italijos ar Ispanijos, puikiai žinojo mūsų antrosios religijos dievų – garsių krepšininkų – pavardes.

Dabar net sunku patikėti, kaip viskas pasikeitė. Vos per dešimtmetį! Studijos užsienyje ar savaitgalio kelionės į Paryžių, Londoną ar kur kitur nieko nestebina. Sutinku vis daugiau žmonių, kurie Lietuvoje lankėsi ne kartą ir net ne du. Ir netgi turiu draugų užsieniečių, kurie savo svečius vaišina šaltibarščiais! Ar galite tuo patikėti?